

ဝိတောမယ်တု
ဆိတ်တောမယ်
ဂျက်ကွမ်းခြံကွန်း

ဆရာကြီးဂျက် ခေမာသီကား တက်စီးခြင်း

ဆရာကြီးဂျက် ခေမာသီကားတက်စီးခြင်း

(တစ်)

နေရာကား ဟားဟား မြက်ခင်းတွေစိမ်းစိုတဲ့ ပန်းခြံအလယ်ဟူသည့် ဟဲဗီးမက်တယ်လ်အဆို ကျော် ဇော်ဝင်းထွဋ်၏ တေးသွားတစ်စကို တုပကာ ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးဂျက်က စခြင်းအမှုကို ပြုလုပ် ချင်ပါဘိတော့၏။ မှန်ပါသည်။ ။ နေရာက မြက်ခင်းတွေ စိမ်းစိုလန်းဆန်းတဲ့ ပန်းခြံအလယ်မှာ ပဲဖြစ်ပါ သည်။ ။ အချိန်ကရော။ ဟုတ်ကဲ့. . အချိန်ကတော့ ဟိုတစ်လောလေးကဟု ပဲ မှတ်ယူလိုက်ကြစေချင်ပါ သည်။ ။ ဟိုတစ်လောကလေး၏ တစ်ခုသော နေ့လယ်ခင်း၌ ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးဂျက် ကွမ်းခြံကုန်းသည် မြက်ခင်းတွေ စိမ်းစိုလန်းဆန်းသော မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံအတွင်း၌ ထိုင်ကာ မရောက်တာကြာပြီဖြစ် သော ဥက္ကလာပမြို့သို့ သွားရသော် ကောင်းလေစွဟု သဘောရမိပေ၏။

ဥက္ကလာပမြို့ မြောက်ပိုင်းဟူသည် ကား မှတ်ပုံတင်နံပါတ်၏ ရှေ့တွင် N/OKA ဖြင့် အစပြု သော ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးဂျက်ကို လူလားမြောက်စေခဲ့ရာ အောင်မြေဒေသပင် ဖြစ်ဘိပါချေ၏။ အနို့ ကြောင့်ပင်လျှင် အနီခေတ်ထဲမှာ ပြည်ချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေရှာသော ကျွန်ုပ်က အမှတ်ရစွာ ဖြင့် သွားရောက်ရန် စိတ်ကူးဝင်မိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ချေပေသည် တစ်မုံ။

(နှစ်)

အနီမဟာဗန္ဓုလ ဝန်းကျင်တစ်ခုတွင် ကား မြောက်ဥက္ကလာပသို့ သွားရန်အတွက် လိုင်း ကားတွေမှာ စုံလင်ပါဘိ၏။ Air-Con ဘတ်စ်အကြီးကြီးတွေကို စီးမလား၊ ၄၃ ဟိုင်းလပ်ကား သေးတွေကို စီးမလား၊ Air Con ကားအသေး Mini-Bus တွေကိုစီးမလား၊ ကြိုက်သည့်ကားကို

စီး၍ ရပါသည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မြက်ခင်းတွေ စိမ်းစိုလန်းဆန်းတဲ့ ပန်းခြံအလယ်မှ ထွက်လာရင်းမှ မြို့တော် ခန်းမရှေ့ ပန်းခြံထောင့်တွင် ဂိတ်ထိုးသော Mini Bus ကလေးများကို စီးရန် ရွေးချယ်လိုက်မိပါ သည်။ ။ အများ တကာက ပေါင်မုန့်ကား ပေါင်မုန့်ကားဟူ၍ ချစ်စနိုးခေါ်ကြကုန်သော ကားကလေး များ ပင်ဖြစ်ပါချေ၏။

“ညီလေးရေ.. ခေမာသီနော်”

“ဟုတ်တယ်အစ်ကို့.. ခေမာသီ.. တက်တက်”

စပယ်ယာကလေးက ကျွန်ုပ်တို့၏ စကားကို သေချာအောင် ပြန်ဖြေရှာပါသည်။ ။ မှန်ပါသည်။ ။ မြောက်ဥက္ကလာမှာ ခေမာသီနှင့် သုဓမ္မာဟူ၍ အဓိက ကားလမ်းမကြီးနှစ်ခုရှိရာ အဝိုင်းကြီးတွင် လမ်းခွဲသွားသည်။ ။ ဆေးရုံတို့၊ ဆေးတက္ကသိုလ်တို့၊ ရုံးတို့၊ ရဲစခန်းတို့ ကို သွားမည့်သူတွေက ခေမာသီ ကိုပဲ စီးမှ ရောက်သည်။ ။ အခု Mini-Bus ကလေးတွေ သွားမည့်လမ်းမှာ ဂျက်သွားချင်သော ခေမာသီ တဲ့...။ နှိပ်ပေစွ။

(သုံး)

ရုံးဆင်း ရုံးတက်ချိန်မဟုတ်၍ ပေလား မသိ။ ။ အထူးပင်လျှင် လူသူလေးပါး ကျဲပါးလှစွာသော ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်တွင် အေးလည်း အေး မွှေးလည်း မွှေးသော ကားကလေးက မှတ်တိုင် တစ်တိုင် ပြီးတစ်တိုင် ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ရာ စွယ်တော်မြတ်စေတီကို လှမ်းကာ ဖူးမြော်၍ အပြီး ခုံးကျော်တံတား ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ပြီးသည့်သကာလ ခေမာသီနှင့် သုဓမ္မာဆုံရာ အဝိုင်းကြီးသို့ ရောက်ရှိ၍ လာခဲ့ သည်။ ။ ကျုပ်ဆရာကြီးဂျက်စီးလာသော Mini-Bus ကလေး အဝိုင်းကြီးမှတ်တိုင်၌ ရပ်

လုရပ်ခင်မှာ ပင် စပယ်ယာကလေးသည် ကားပေါ်ရှိ ခရီးသည် လေး
ယောက်ကို သိုင်းခြံ၍ ကြည့်ကာ အနီးသို့ သော စကားကို ပြောချလိုက်
ပေသည်။ ။

“ကဲ. . . စိတ်တော့မရှိပါနဲ့ ဗျာ. . . အဝိုင်းကြီးမှတ်တိုင်မှာ ဆင်းပြီး
ခေမာသီကားပြောင်းစီး လိုက်ကြပါ. . . ငါးကျပ်စီ ပြန်ပေးပါ့မယ်”

အလို. . . ဘယ့်နှယ်ပါလိမ့်။ ခေမာသီလမ်းက သွားမည်ဆို၍ ၁၅ ကျ
ပ် ပေးပြီး စီးလာခဲ့တာ အခုတော့ အဝိုင်းကြီးမှတ်တိုင်မှာ ဆင်းပေးကြရ
လေမတဲ့ ။ ငါးကျပ်စီပြန်ယူကြပါတဲ့ ။ ပသို့ဖြစ်ရပြန်ပြီ မသိ။ ကားထဲမှာ
ကတော့ ကျွက်စီကျွက်စီဖြစ်ကြရပြီ။

“တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ. . . ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ကားကို ဖိုက် (Fight) ချ
င်လို့ ပါ. . . သုဓမ္မာဘက် က ပတ်မောင်းမှ ဂိတ်ကိုအဝင် စောမှာ မို့ပါ. . .
ဘာမှ အပန်းမကြီးပါဘူး။ နောက်ကား ပြောင်းစီး လိုက်ပါ. . . လုပ်ပါ”

ဪ. . . ဂျက်တို့ ခရီးသည် လေးငါးယောက်သည် တို့ ဆေးအမိခံ
ထားရသူများ နှယ် သူပေး လာသည့် ငွေငါးကျပ်စီကို လှမ်းယူကာ
အဝိုင်းကြီးမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းမိခဲ့ကြချေ၏။ နေပူကျပဲ့ကျပဲ့ အောက်တွင်
စောင့်ပေဦးပေါ့ နောက်ကားလာသည် အထိ။

(လေး)

ရပါသည်။ ။

အဝိုင်းကြီးမှာ ဆင်းကြဗျာဆိုတော့လည်း ဆင်းလိုက်ရုံပဲဖြစ်ပါသည်
။ ငါးကျပ်ပြန်ယူကြဗျာ ဆိုတော့လည်း ယူလိုက်ကြရုံပဲဖြစ်ပါသည်။ ။ တ
စ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်ခါခါ သွားလာလှုပ်ရှားနေ သော ဂျက်အဖို့

အပန်းမကြီးလှ။ သို့သော် အနို့သော်လည်း ပေါ့။ ကလေးတွေ မြေးတွေ အထုပ်တွေ အပိုးတွေနှင့် အိုကြီးအိုမ ခရီးသွားလာနေသူများ ခမျာ သူတို့ ဆင်းဆိုသောနေရာတွင် ဆင်းပြီး နောက်ကားပြောင်းစီးဖို့ ဆိုသည် မှာ ဘယ်ကလောက် ဒုက္ခရောက်ရရှာလေသည် မသိ။ အင်းလေ အဲဒီ အကျ င်ဆိုးတွေက ကားသမားလောကမှာ သာရှိနေခဲ့၍ တော်ပါသေးသည် ။ မတော်လို့ များ လေ ကြောင်းလောကကို ကူးစက်သွားခဲ့သော် တွေးကြ ည့်ဝံ့စရာမရှိ။ ပင်လယ်ရေပြင်အထက် ပေငါး သောင်းအမြင့်ကနေ ပျံသ န်းနေတုန်း...

“ကျေးဇူးပြု၍ နားဆင်ပါရှင်. . . ကျွန်မတို့ လေယာဉ်ဟာ ရှေ့က လေယာဉ်ကို ဖိုက် (Fight) မှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ခရီးသည် များ ဒီနေရာမှာ ခဏခုန်ချနေခဲ့ပြီး နောက်လေယာဉ်ကို တားစီးကြပါ ရှင်. . တစ်ယောက်ကို နှစ်ထောင်စီ ပြန်အမ်းပါ့မယ်. . ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင် ”. . . စသည် ဖြင့် ဆိုလာခဲ့ချေသော် မခက်ချေပါကလား။

မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံ မြောက်ဥက္ကလာပသွား ၇က/၅၇၁၇ ကားစီးခြင်း ကိုယ်တွေ့ကို ရေးပါ သည် ။

သတင်းစုံဂျာနယ်၊ အမှတ်(၃၁)

ဆရာကြီးဂျက်

မြန်မာရပ်အရက်သောက်ခြင်း

ZM
2002

ဆရာကြီးဂျက် မြန်မာရမ် အရက်သောက်ခြင်း

(တစ်)

ကံထမ်းလာတာမမြင်ရ လုံထမ်းလာတာ မြင်ရသည် တို့ ၊ ကံကိုယုံ၍ ဆူးပုံမနင်းရာတို့ ၊ ကံသာလျှင်အမိ၊ ကံသာလျှင် အဖတို့ အစရှိလေကုန်သော ဆိုရိုးစကားများ နှင့် လူလားမြောက်ခဲ့လေသော ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးဂျက် ကွမ်းခြံကုန်းသည် ကံတရားဟူသော စကားလုံးကလေးနှင့် အကျွမ်းတဝင် မဟုတ်သည့်တိုင် သိပ်စိမ်းစိမ်းကားကားကြီးကား မဟုတ်လှပေ။ သို့သော် အနို့သော်လည်း ပေါ့။ အနီဘက် နှစ်ကာလများ သို့ ရောက်လာသောအခါတွင် ကား ထိုကံတရားဟူသောစကားသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘယ်လိုမှ မျက်နှာလွှဲထား၍ မရအောင်ပင် နေရာတိုင်း အချိန်တိုင်းမှာ လာရောက်မိတ်ဖွဲ့ကြလေ ကုန်၏။

ကြည့်လေ။ ထီဆိုင်ထဲမှ နေ၍ ကံစမ်းမဲထွက်လာ၏။ အအေးပုလင်းထဲမှ နေ၍ ကံစမ်းမဲထွက် လာ၏။ ဘီယာဘူးထဲမှ နေ၍ ကံစမ်းမဲထွက်လာ၏။ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲမှ နေ၍ ကံစမ်းမဲထွက်လာ၏။ အရက်ပုလင်းထဲမှ နေ၍ ကံစမ်းမဲထွက်လာ၏။ စီးကရက်ဘူးထဲမှ နေ၍ ကံစမ်းမဲထွက်လာ၏။ သည် တော့လည်း အသည်းနုသူ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး ဂျက်ခမျာမှာ တစ်ခါတလေကလေးလောက်များ မျက်စိလည် လမ်းမှားကာ ကံတရားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့လေမလားဟူသော အဟု န်ဇောဖြင့် ကြုံသော ဆုံသောနေရာကလေးတိုင်းတွင် စီးကရက်ကလေး ဖွာမိသည် ကတစ်ဖုံဖြင့် ကံတရားနှင့် ကြုံခွင့်ရရှိရန် မယုံမရဲ ကြိုးပမ်းမိခဲ့ချေ၏။

အင်းလေ. . ။ အနီနှင့် သို့နှင့်ဟု သာပဲ ဆိုကြပါစို့။ မည်သို့မှ
မျှော်မှန်းမထားသော နေ့တစ်နေ့ တွင် ကား အနှိုက်တရားသည် ကျွန်ုပ်
ဆရာကြီးဂျက်၏ ထံပါးသို့ အသံမကြား ဘာမကြား ရောက်ရှိ ကာ လာ
ခဲ့ပေတော့၏။

(နှစ်)

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးဂျက်၏ အိမ်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် စာပေမိတ်
ဆွေတစ်ယောက်တို့ ဆုံမိကြ ရာ ကျွန်ုပ်ကပင်လျှင် အဆင်သင့်ဝယ်ယူ၍
ထားသော မြန်မာရမ်တစ်လုံးကို စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထား ပေးခဲ့ပါပေ၏
။ မှတ်မှတ်ရရ ထိုနေ့က မြန်မာရမ်ပုလင်း၏ အဖုံးကို ဖွင့်သူမှာ ကျွန်ုပ်ပ
င်ဖြစ်ပါ၏။ ဖွင့်ပြီးချင်းချင်း အဖုံး၏ အတွင်းဘက်ကို ဖျတ်ခနဲ လှန်ကြ
ည့်လိုက်သူမှာ လည်း ကျွန်ုပ်ပင်လျှင် ဖြစ်ပါ ပေ၏။ ဟာဗျာ. . ပေါက်ပြီ။
တကယ့်ကိုပင် အနှီအတိုင်း ကျွန်ုပ်အော်ချလိုက်ပါသည် ။

ငွေသား ၁၀၀ ကျပ်တဲ့ ။ ဟုတ်ကဲ့ မများ ပါ။ ဒီနေ့ အနေအထားအရ
ငွေကျပ် ၁၀၀ ဟူသည် မှာ တကယ်မများ လှပါ။ သို့သော်လည်း ပေါက်
တောင့်ပေါက်ခဲ ပေါက်လာသည့် ကံတရားကြောင့် ဂျက် ပျော်ပါသည် ။
ဂျက်မိတ်ဆွေလည်း ပျော်ပါသည် ။ ဂျက်တို့ နှစ်ယောက်သား ဖန်ခွက်ချ
င်း ခွပ်ခနဲ တိုက် သည် အထိ ချီးယားစ်လိုက်မိကြပါတော့သည် ။

(သုံး)

ထိုတစ်ညကိုလွန်ပြီး၍ နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်လေသော
အခါတွင် ကား ကျွန်ုပ် ဂျက် တစ်ယောက် ယမကာမျိုးစုံရောင်းသော စ
တိုးဆိုင်ကလေး၏ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိနေပါတော့ သည် ။ ဂျက်နေ

ထိုင်ရာ အိမ်ကလေးနှင့် ဘူတာအနီးမှ အနှီစတိုးဆိုင်ကလေးကို ဆိုက်ကားဖြင့် လာခဲ့ရာ အသွား ၃၀ ကျပ်၊ အပြန် ၃၀ ကျပ်ဟု ဆိုသော်လည်း ငဲ့ညှာသောအားဖြင့် အသွားအပြန် ၅၀ ကျပ်ဟု ဆိုချေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသာအားရ တက်စီးမိခဲ့ပါ၏။

ဆိုင်ပိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးကား ကျွန်ုပ်လှမ်းပေးလိုက်သည့် မြန်မာရမ်ပုလင်းအဖုံးကို ဖင်ပြန် ခေါင်းပြန် ကြည့်ပြီးသကာလ ကျွန်ုပ်ကို မျက်မှန်ပေါ်မှ ကျော်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်... နှာခေါင်းကို လည်း ရှုံ့တွလိုက်ပြီးလျှင်...

“နောက်တစ်ခေါက်လောက် ထပ်လာခဲ့ပါဦး။ ကိုယ်စားလှယ်ကို ပြကြည့်ပါဦးမယ်... အဖုံးထားခဲ့ပါ”

“ခင်ဗျား... ဟုတ်ကဲ့”

ဆိုက်ကားခ ၅၀ ကျပ် ဆုံးပြီး ဂျက်ပြန်လှည့်ခဲ့ရပါသည်။ ပြန်လာဆို တော့လည်း ဂျက် ပြန်လာရမှာ ပေါ့။ ဂျက်က ကံထူးသူလေ။ ငွေ ၁၀၀ ကျပ်တိတိ ပေါက်ထားသူလေ။ နောက်တစ်ခါ ပြန် လာရင် ဂျက်ကိုမှ မှတ်မိပါစ။ ဪ... မတတ်နိုင်ပါဘူးလေ။

(လေး)

သို့နှင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ကား ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးဂျက်တစ်ယောက် အနှီစတိုးဆိုင်ကလေးသို့ ရောက်သွားရပြန်ပါသည်။ စတိုးဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးက ကျွန်ုပ်ကို ဆံပင်မှ သည် ခြေသန်းအထိ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် အတန်တန်ကြည့်၏။ ၎င်းနောက်တွင် မှ ၁၀၀ ကျပ်တန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို အသာလှမ်းပေးကာ-

“မင်းမှာ တစ်ဆယ်ပါလား”

“ဗျာ...”

“မင်းမှာ တစ်ဆယ်ပါလားလို့ မေးတာ”

“ဆုက ၁၀၀ မဟုတ်လားလို့ ”

“အေးလေ... ဒါပေမဲ့ ၉၀ ပဲပေးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဗျာ... မသိလို့ ပါ”

ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့။ ဂျက်က ငွေတစ်ဆယ် ပြန်အိမ်းလိုက်ရပါပေသည် တည်း။

(ငါး)

ဂျက် စဉ်းစားမိ၏။ ဂျက်တစ်ယောက် ၁၀ ကျပ်တန် ကံစမ်းမဲပေါက် လိုက်သောကြောင့် ဆုငွေ ကို နှစ်ကြိမ်သွားထုတ်ခဲ့ရပေရာ ဆိုက်ကားခ ၁၀၀ ကုန်သွား၏။ ဆုငွေက ၉၀ ကျပ်သာရသော ကြောင့် ၁၀၀ ကျပ် ရှုံးသွားခဲ့ရသည် ။ အကယ်၍ ကံစမ်းမဲသာ မပေါက်ခဲ့သော် ဘာမှ အလုပ်ရှုပ်စရာ မလို။ ငွေ ၁၀ ကျပ်တွေ ဘာတွေလည်း ရှုံးစရာမလို။

အင်းလေ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။ ကံထူးသူ ဆရာကြီးဂျက်ဟူသည့် နာမည်တစ်လုံးကိုကား ကျွန်ုပ်ဂျက်တစ်ယောက် ပြုံးပြုံးကြီး ခံယူခွင့်ရခဲ့ပြီဖြစ်ပါပေသတည်း။

ဟင်္သာတမြို့ ဦးဝိစာရလမ်းပေါ်မှ မြတ်စတိုးတွင် မြန်မာရမ်ဝယ်သောက်မှု ကိုယ်တွေ့ကို ရေးပါသည် ။

သတင်းစုံဂျာနယ်၊ အမှတ်(၃၂)

